

щъше да удари на тѣхъ печата си; и това щъше да стане по слѣдующыя начинъ:

§. 188. Законы-тѣ на разширяемостъ-та за сладка-та вода и за солена-та представляватъ слѣдующыя забѣлжителенъ контрастъ: ако таквизи воды сѫ сгрѣты въ лѣтень день и вый гы послѣ истудите, то тѣ ся свиватъ: но сладка-та вода като достигне $3\frac{1}{9}^{\circ}$ Р., — точка-та на най-голѣма-та си плътность, престава да ся свива; по-долу отъ тъзи температура тѣ ся разширяватъ и става по-легка до дѣ ся обѣрне въ ледъ при температура 0° . Тѣй що-то зимѣ въ море, кое-то е съ сладка вода, най-студена-та вода щъше да ся намира най-горѣ. Солена-та вода напротивъ, колко-то повече истива, все продължава да ся свива и да става по-тѣжка докѣ достигне точка-та на замръзваніе, коя-то за обыкновенна-та морска вода е при $-1\frac{5}{9}^{\circ}$ Р., а не при 0° ; по този начинъ въ всѣко врѣме по-студено отъ $3\frac{1}{9}^{\circ}$ Р. въ море съ сладка вода, най-студена-та вода щъше да е на повърхностъ-та, кога-то въ море съ солена вода най-топла-та вода ся намира въ студено врѣме на поръхностъ-та, по този начинъ климаты-тѣ ставатъ умѣренни отъ морски-тѣ соли.

§. 189. Гдѣ-то сладка-та вода ся разширява до замръзваніе-то, и наши-тѣ рѣкы, блати и езера замръзватъ отъ повърхностъ-та, а не отъ дѣно-то, има грамадно значеніе въ економія-та на природа-та. Леда и вода-та сѫ весма лоши проводници на топлина-та; затова рыбы-тѣ на сладка-та вода ся запазватъ отъ студа не само съ леднѣй покривъ, но и съ сички пластове на сладка-та вода, кои-то по този законъ ставатъ всѣ по-топли на долу, щомъ повърхностный пластъ истине повече отъ $3\frac{1}{9}^{\circ}$ Р. Освѣнь това, ако нѣмаше този законъ, всички-тѣ наши рѣкы щѣхъ да захвататъ да замръзватъ отъ дѣно-то, кое-то